

*Far, verden, far vel!
Jeg kedes nu længer at være din træ, l,
de byrder, som du mig har byttet oppå,
dem slynger jeg fra mig og vil dem forsmå,
jeg river mig løs, og jeg kedes nu ved
forfængelighed
Amen*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Jesus sagde: »Der var en rig mand, som klædte sig i purpur og fint linned og hver dag levede i fest og pragt. Men en fattig mand ved navn Lazarus lå ved hans port, fuld af sår, og ønskede kun at spise sig mæt i det, der faldt fra den riges bord, og hundene kom tilmed og slikkede hans sår. Så døde den fattige, og han blev af englene båret hen i Abrahams skød. Også den rige døde og blev begravet. Da han slog øjnene op i dødsriget, hvor han pintes, ser han Abraham langt borte og Lazarus i hans skød. Fader Abraham! råbte han, forbarm dig over mig og send Lazarus, så han kan dyppe spidsen af sin finger i vand og læske min tunge, for jeg pines i disse luer. Men Abraham svarede: Barn, husk på, at du fik dit gode, mens du levede, og Lazarus på samme måde det onde; nu trøstes han her,

mens du pines. Desuden er der lagt en dyb kløft mellem os og jer, for at de, som vil herfra over til jer, ikke skal kunne det, og de heller ikke skal komme over til os derovrefra. Da sagde han: Så beder jeg dig, fader, at du vil sende ham til min fars hus, for jeg har fem brødre, for at han kan advare dem, så ikke også de kommer til dette pinested. Men Abraham svarede: De har Moses og profeterne, dem kan de høre. Nej, fader Abraham! sagde han, men kommer der en til dem fra de døde, vil de omvende sig. Abraham svarede: Hvis de ikke hører Moses og profeterne, vil de heller ikke lade sig overbevise, selv om en står op fra de døde.«

[Lukasevangeliet 16,19-31](#) Amen

Har nogen af jer set satireserien Guru med Simon Kvamm på DR? – Hvis ikke, så følger 'Guru' lifecoachen Andreas Mertz (spillet af Simon Kvamm), der flytter til hjembyen Silkeborg med fuld af lommefilosofiske motivationscitater som "success is at the other side of rejection" (succes er det

modsatte af afslag/afvisning) og "perception is reality" (erkendelse er virkelighed)

Andreas Mertz har selv gennemgået et coachingforløb, der blandt andet involverer et shamanistisk ritual og en spirituel genfødsel. Han kører løs overfor både kunder og venner og overskrider samtidigt andre menneskers grænser i sin tro på, at han ved, hvad der er godt for andre. Mange undrer sig, men Andreas Mertz er sikker i sin sag. For han har set lyset. – Og så har han naturligvis også brug for noget at leve af....

Serien er ren ironi og klovneri. Men den har altså en brod, hvormed han og Sven Brinkmann (som er medforfatter til serien) udstiller tidens tendenser og det moderne, selviscenesatte menneske.

Simon Kvamm har haft seriepause igennem temmelig mange år, fra dengang han var med i Drengene fra Angora og bandet Nephew stormede frem. Der er nok en grund til pausen: Simon Kvamm fortæller:

"Jeg har prøvet på egen krop, at succes og anerkendelse ikke fører til nogen

større lykkefølelse eller tilfredshedsfølelse."

Og det kunne udmærket være budskabet med serien, ... som jeg HAR set og moret mig over og taget mig til hovedet over. Det er vel dybest set også det der er budskabet i fortællingen, der er evangelietekst i dag om den rige mand og Lazarus.

"Jeg har prøvet på egen krop, at succes og anerkendelse ikke fører til nogen større lykkefølelse eller tilfredshedsfølelse."

...

Evangelieteksten, som jeg lige har læst op har Jesus muligvis fortalt. Og måske er den en jødisk myte. Men den harmonerer bare ikke med, hvordan Jesus i øvrigt så på livet og verdens orden, - eller uorden. Den strenge konsekvens-pædagogik, som lover onde, griske, uengagerede eller dovne mennesker straf....

– om ikke i dette liv, så i døden – harmonerer ikke med, hvad Jesus ellers siger om tilgivelse og Guds suveræne magt.

At døden er et sted med gulerod eller pisk som i fortællingen om Lazarus og den rige mand er markant anderledes fra måden, Jesus i øvrigt forholder sig til store menneskelige spørgsmål.

En middelaldermunk, Johannes af Korset, har sammenlignet det menneskelige begær med fugle, der har siddet fast i tjære. Fuglene har to besværlige opgaver: At gøre sig fri af tjæren og gøre fjerene rene igen, så de kan flyve. Det samme gælder for mennesker, der er griske. De har en dobbelt kval: at gøre sig fri af pengenes og begærets magt. Og når man så er fri, at rense sig for det snavs som klæber til én.

Da jeg var barn kan jeg huske, at min tante, - hvis hun så en vagabond eller en dårligt klædt person kaldte ham 'en lazaron'. Sådan én skulle man passe på med – især, hvis man var en lille pige! Ordet kommer fra italiensk lazzarone, der er afledt af lazzaro, som kan betyde en syg og fattig person. Det blev især brugt i Italien om de mange tiggere, vagabonder, dagdrivere og hjemløse fattige, som langt op i det 20.

århundrede levede på gaden. Men det kan føres endnu længere tilbage nemlig til denne fortælling i dag om Lazarus og den rige mand.

Lazarus fra Lukasevangeliet (16, 20) kaldes ikke bare fattig, men sulten og fuld af sår i ansigtet og på kroppen. Samme Lazarus og lignelsen om ham er en social fortælling om at hjælpe sin fattige næste i Europa. Lazarus er altså symbolet på den sårede, syge og nødlidende, der har brug for hjælp fra Gud og fra sine medmennesker.

”Jeg har prøvet på egen krop, at succes og anerkendelse ikke fører til nogen større lykkefølelse eller tilfredshedsfølelse.”

Penge giver ingen rigdom – det gør kun indstillingen. At være rig hos Gud er:

At forstå at man ikke kan blive lykkelig uden at gøre noget, der skaber taknemmelighed og glæde hos andre mennesker

At finde balance mellem egne interesser og behov og den andens interesser og behov.

At tro på, at der er mindst lige så meget mening i at give afkald på noget, som i at opnå noget.

At vide, at man ikke kan være lykkelig uden at være engageret

Kun det kærlige, uselviske kan bære vores liv. Det er ved at give, at man får.

...

Til fortællingen om Lazarus og den rige mand knytter sig en salme, nemlig Marathonsalmen "Far verden, far vel" af Thomas Kingo – vores store barokdigter. Han levede fra 1634-1703. Salmen er blevet kaldt verdenslitteraturens mægtigste salme om verdens forfængelighed.

De første 8 vers skildrer verdens "blændværk": bedrag, snyderi og snobberi.

De sidste 7 handler om "saligheden" – det gode – livet hos Gud, som vi skal finde, når vi har takket af i dette liv...

Vi skal nu "kun" synge 9 vers...

Som Kingo altså ikke giver meget for...

Abrahams skød refererer til den fattige Lazarus, som ligger og hygger sig med Abraham, da han er død og får sin løn i himlen)

Kingo fik stor politisk indflydelse hos hoffet. Som person var han vist ret opfarende og fik også fjender. Og så blev han altså fristet af både magt og kvinder og rigdom og overflod. Men han forsøger at forholde sig kritisk til det.

Salmen er på mange måder tidstypisk (pudderparok og præstekrave) – MEN – det helt særlige ved salmen er **melodien!** Næsten alle Kingos salmer er skrevet til verdslige melodier for på den måde at lokke almindelige mennesker til at synge religiøse sange. – Så det har været en dansemelodi – sådan en mode – og teaterdans.

Barokdans må først og fremmest karakteriseres som en dekorativ kunstart, hvor særligt den strenge symmetri er fremherskende. Skønhedsidealet hentes i

antikkens kunst, bevægelserne var elegante og uaffekterede, men strengt kontrollerede.

Salmen er en historisk kuriositet – og den er stadig i brug pga. sammensætningen af rim og melodi.

Vi skal synge om verdens blændværk og det, der korrumpere og fører til åndelig fattigdom.

For som Simon Kvamm har sagt:

”Jeg har prøvet på egen krop, at succes og anerkendelse ikke fører til nogen større lykkefølelse eller tilfredshedsfølelse.”

Amen